

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 627/2024
29.05.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела самовлашће из члана 330. став 2 у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Бојанића, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Алексинцу К.бр.19/22 од 02.08.2023. године и Кв.бр.30/24 од 19.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 29.05.2024. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Бојанића, поднет против правноснажних решења Основног суда у Алексинцу К.бр.19/22 од 02.08.2023. године и Кв.бр.30/24 од 19.02.2024. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Алексинцу К.бр.19/22 од 02.08.2023. године обавезани су приватни тужиоци да солидарно исплате трошкове кривичног поступка окривљеном АА у износу од 436.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности решења, под претњом принудне наплате.

Решењем Основног суда у Алексинцу Кв.бр.30/24 од 19.02.2024. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Основног суда у Алексинцу К.бр.19/22 од 02.08.2023. године.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА – адвокат Драган Бојанић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. ЗКП, али из образложења захтева произилази да га подноси због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев, укине побијана решења и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан

488. став 2. ЗКП), након разматрања списе предмета и правноснажних решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА нижестепена решења побијају због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, бранилац окривљеног у поднетом захтеву наводи да је суд приликом доношења решења о трошковима поступка, а касније и веће истог суда у поступку одлучивања по жалби браниоца, био дужан да примени Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката која је важила у време доношења нападнутих решења, а како је решење К.бр. 19/22 донето дана 02.08.2023. године а решење Кв.бр.30/24 дана 19.02.2024. године то јасно произилази да је суд био дужан да примени Тарифу о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката – Службени гласник 43/2023, која је ступила на снагу 03.06.2023. године и којом тарифом је престала да важи ранија тарифа. Поред наведеног суд није признао ни трошкове на име састава писане завршне речи од 25.05.2022. године, имајући у виду да је најпре наведеног дана и одржан главни претрес на коме је бранилац имао прилику да усмено изложи ставове одбране. На наведени начин занемарен је Тарифни број 4 став 1 тачка 12 Тарифе и наградама и накнадама трошкова за рад адвоката која предвиђа да адвокату припада награда из Тарифног броја 1 за састављање образложених поднесака којима се указује на чињенице које говоре у прилог одбрани.

Из списка предмета произилази да је пресудом Вишег суда у Нишу Кж1 бр.325/22 од 29.07.2022. године преиначена пресуда Основног суда у Алексинцу К.бр.19/22 од 25.05.2022. године, па је окривљени АА, на основу одредбе члана 423. тачка 1) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело самовлашће из члана 330. став. 2. у вези става 1. КЗ. Истом пресудом је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет приватних тужилаца о чијој висини ће првостепени суд одлучити посебним решењем, док су приватни тужиоци упућени да имовинскоправни захтев остваре у парничном поступку.

Чланом 11. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ 043/2023 од 26.05.20223. године) је прописано да судови, јавна тужилаштва, јавни бележници, јавни извршитељи, органи државне управе и локалне самоуправе и други органи када одлучују о трошковима поступка, примењују тарифу која важи у време доношења одлуке о трошковима поступка.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП је прописано да у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди, одлучиће се ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе. Ставом 2. истог члана је прописано да ако недостају подаци о висини трошкова, посебно решење о висини трошкова донеће председник већа или судија појединац, када се ти подаци прибаве.

Дакле, имајући у виду наведено, одлука о трошковима кривичног поступка којом се одлучује о томе ко сноси трошкове кривичног поступка, доноси се пресудом, или решењем које одговара пресуди, а посебним решењем се одлучује само о висини тих истих трошкова и доноси се када се прибаве подаци о њиховој висини.

По налажењу овога суда, нижестепени судови су правилно применили Адвокатску тарифу „Сл.Гласник РС“ бр.121/12...37/21, која је важила у време доношења пресуде Вишег суда у Нишу Кж1 бр.325/22 од 29.07.2022. године којом је одлучено о трошковима поступка, па су супротни наводи браниоца окривљеног оцењени као неосновани.

Поред наведеног, неосновани су и наводи браниоца окривљеног истакнути у захтеву за заштиту законитости везани за накнаду трошкова на име састава писане завршне речи од 25.05.2022. године, имајући у виду да се по налажењу овога суда, писана завршна реч не може сматрати засебном процесном радњом браниоца, с обзиром да се завршна реч усмено излаже на главном претресу, а како је то предвиђено одредбама члана 412. и 413. ЗКП, јер је поступак усмен а писана завршна реч странака приложена списима не представља замену усмене речи.

Са свега изнетог, Врховни суд налази да није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју бранилац окривљеног неосновано указује у поднетом захтеву за заштиту законитости.

Бранилац окривљеног у преосталом делу захтева оспорава оцену суда да ли су трошкови на име састава два необразложена поднеска од 25.01.2019. године и 17.02.2022. године били неопходни, на који начин се суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није дозвољени разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца, па се Врховни суд није упуштао у разматрање и оцену ових навода.

Налазећи да побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Драгана Бојанића одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Милена Рашић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић